Prima instanţă: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. Veronica Jomiru-Niculiță)
Dosarul nr.2r-624/23
(2-22053431-02-2r-15022023)

D E C I Z I E

11 aprilie 2023 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Angela Braga şi Viorica Mihaila

examinând, fără citarea părţilor, recursul declarat de către avocatul Vadim Șpac, în interesele recurenților Ion Ungureanu și Gheorghe Grosu, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 ianuarie 2023, prin care s-a admis cererea depusă de pârâtul Ministerul Justiției al Republicii Moldova, cu privire la invocarea excepției de tardivitate, și s-a respins ca fiind tardivă cererea de chemare în judecată depusă de Ion Ungureanu și Gheorghe Grosu către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii executorul judecătoresc Vera Rotaru, Primăria com. Lozova și Consiliul com. Lozova, privind repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești,-

a c o n s t a t a t:

Poziţia instanţei de fond:

1. Pe data de 14 aprilie 2022, avocatul Vadim Șpac, în interesele reclamanților Ion Ungureanu și Gheorghe Grosu, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, privind repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.
2. Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30 iunie 2022, s-au atras în proces intervenienții accesorii executorul judecătoresc Vera Rotaru, Primăria com. Lozova și Consiliul com. Lozova.
3. În faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare, reprezentantul pârâtului Ministerul Justiției al Republicii Moldova, Irina Bîtca, în ordinea art.186[1] Cod de procedură civilă, a ridicat excepția de tardivitate a cererii de chemare în judecată depusă de Ion Ungureanu și Gheorghe Grosu, prin care a solicitat ridicarea excepției de tardivitate a acțiunii înaintate de Ion Ungureanu și Gheorghe Grosu.

4. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 02 august 2022, s-a admis cererea privind excepția de tardivitate. S-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Ion Ungureanu și Gheorghe Grosu, ca fiind tardivă.
5. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2022, s-a admis recursul declarat de către avocatul Vadim Șpac, în interesele recurenților Ion Ungureanu și Gheorghe Grosu. S-a casat încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 02 august 2022, cu remiterea pricinii spre rejudecare în instanța de fond.
6. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 ianuarie 2023, s-a respins cererea de repunere în termen depusă de avocatul Vadim Șpac cu referire la pretențiile lui Ion Ungureanu. S-a admis cererea privind excepția de tardivitate. S-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Ion Ungureanu și Gheorghe Grosu, ca fiind tardivă.

Solicitarea recurentului:

7. Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la data de 03 februarie 2023, avocatul Vadim Șpac, în interesele recurenților Ion Ungureanu și Gheorghe Grosu, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 ianuarie 2023, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea integrală a încheierii contestate, cu emiterea unei noi hotărâri prin care se respinge cererea de ridicare a excepției de tardivitate.

Argumentele părţilor:

8. În motivarea recursului s-a indicat că nu este de acord cu încheierea instanței de fond. Menționează că interpretarea şi aplicarea art.3 alin.(3) din Legea nr.87/2011 dată de instanţa de fond în cuprinsul încheierii contestate din 19 ianuarie 2023 este contradictorie cu interpretarea aceleași norme dată de aceeași instanţă de fond în prezenta cauză în cuprinsul încheierii din 02 august 2022. Deși urmează a fi reținut că interpretarea art.3 alin.(3) din Legea nr.87/2011 dată de instanţa de fond în cuprinsul încheierii din 02 august 2022 este cea corectă în acord cu legea şi cu practica judiciară consolidată pe asemenea categorii de cauze. Interpretarea şi aplicarea dual㠄 de către instanţa de fond a art.3 alin.(3) din Legea nr.87/2011 în prezenta speță reprezintă o abatere de la principiul legalității, egalității, precum şi de la obligația de aplicare uniformă a legislației. Astfel viciul de procedură semnalat reprezintă în sine un motiv suficient de casare a încheierii contestate.

Punctează că atât pârâtul Ministerul Justiţiei, în cuprinsul cererii de ridicare a excepției de tardivitate şi în şedinţa din 19 ianuarie 2023, cât şi însăşi instanţa de judecată în cuprinsul încheierii din 02 august 2022 au calculat termenul de prescripție 6 luni prevăzut la art.3 alin.(3) din Legea 87/2011 începând cu data

emiterii încheierilor de încetare a procedurilor de executare. Însă, în cuprinsul încheierii contestate din 19 ianuarie 2023, instanţa de fond a calculat termenul de prescripție de 6 luni prevăzut la art.3 alin.(3) din Legea 87/2011 deja începând cu data executării efective a documentelor executorii. Argumentul instanţei de fond precum că "... procedura de executare a hotărârii judecătoreşti din 11 ianuarie 2012 față de reclamați ca creditori s-a stins la data încheierii contractelor de vânzare-cumpărare, iar față de executorul judecătoresc ca creditor potrivit încheierii sale privind cheltuielile de executare, obligația debitorului s-a stins când acesta a efectuat achitarea" vine în contradicție expresă cu prevederile articolelor 10, 42, 66 ale Codului de executare. Astfel, interpretarea şi aplicarea de către instanţa de fond a sintagmei "încetarea procedurii de executare" (art.3 alin.(3) din Legea 87/2011) în sensul asocierii încetării procedurii de executare cu executarea propriu-zisă a dreptului prevăzut în documentul executoriu este vădit eronată şi în contradicție cu articolele 10, 42, 66 şi 84 Cod de executare.
Afirmă că termenele de prescripție în speță, urmau a fi calculate începând cu data emiterii încheierilor de încetare a procedurilor de executare, în speţă 21 iulie 2018 (Grosu Gheorghe) şi 07 octombrie 2021 (Ungureanu Ion).
Totodată reține prevederile art.67 alin.(1) şi (7) Cod de executare care prevăd că „actele executorului judecătoresc se trimit destinatarului prin poștă, cu scrisoare recomandată şi cu aviz de primire, sau prin orice alt mijloc care să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui (telegramă, fax, email etc.) ori se înmânează personal destinatarului ori altor persoane indicate la alin.(2) de către executorul judecătoresc din oficiu sau la cererea părții interesate" şi că „termenul de contestare curse de la data indicată în avizul de primire, în confirmarea transmiterii documentului sau în procesul-verbal de înmânare a actului persoanelor indicate la alin. (2) şi (3), sau de la data comunicării actului în modul prevăzut la alin.(4)". În speţă, încheierea executorului judecătoresc Vera Rotaru nr.012- 118r/17 din 21 iulie 2018 a fost comunicată creditorului Grosu Gheorghe la data de 02 ianuarie 2022, copia certificată a acesteia fiind înmânată soției creditorului, Agripina Grosu. Deci, consideră că în privinţa reclamantului-recurent Gheorghe Grosu, termenul de prescripție de 6 luni a început a curge din data de 03 ianuarie 2022, acţiunea fiind depusă în termen.
Referitor la suspendarea termenului de prescripție în privinţa reclamantului-recurent Ion Ungureanu, notează că în coroborare cu art.398 alin.(1) lit.a) Cod civil, acel impediment în afara controlului reclamantului-recurent Ion Ungureanu care a dus la suspendarea cursului termenului de prescripție de 6 luni a fost suportarea „*****" de către reclamantul Ion Ungureanu în perioada 01 noiembrie 2021 – 10 noiembrie 2021, cu o perioadă de convalescentă cuprinsă între 11 noiembrie 2021 – 11 decembrie 2021 (copia concluziei medicale nr.42 din 16 septembrie 2022 anexată la dosar). Ungureanu Ion a fost afectat foarte grav de

„*****” din cauza vârstei înaintate (peste 70 ani) şi a bolilor cronice de care suferă (copia certificatului medical din 24 noiembrie 2022). Din cauza infectării cu „*****”, starea sănătății reclamantului s-a înrăutățit esențial, acesta nefiind în stare să se îngrijească de apărarea judiciară a drepturilor sale încălcate. În context, reține că prin hotărârea nr.64 din 26 octombrie 2021, Comisia Naţională Extraordinară de Sănătate Publică a constatat agravarea procesului epidemic al infecției COVID-19 în Republica Moldova. În hotărârea numită s-a constatat gradul înalt de expunere (îmbolnăviri, decese) anume a persoanelor cu vârsta de peste 60 de ani.
Prin urmare, termenul de prescripție extinctivă în privinţa lui Ion Ungureanu a fost suspendat pe perioada 01 noiembrie 2021 – 11 decembrie 2021, adică 42 de zile. Acest fapt a fost constatat şi de către instanţa de fond.
Solicită admiterea cererii de recurs, casarea integrală a încheierii contestate, cu emiterea unei noi hotărâri prin care se respinge cererea de ridicare a excepției de tardivitate.

9. La 15 februarie 2023, conform fișei de repartizare, cauza a fost distribuită pentru examinare în ordine de recurs judecătorului Ana Panov.

Aprecierea instanţei de recurs:

10. Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, Colegiul consideră recursul drept neîntemeiat şi care urmează a fi respins, din următoarele motive.
11. În conformitate cu articolele 423, 424 alin.(1) şi 426 alin.(3) Cod de procedură civilă, Curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului şi a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.
12. În conformitate cu prevederile art.425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii, recurenții respectând acest termen.
13. În conformitate cu art.427 lit.a) Cod de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea.
14. Colegiul reține că potrivit prevederilor art.186^1 alin.(1) Cod de procedură civilă, cererile depuse în instanţa de judecată peste termenul de prescripţie extinctivă, a căror tardivitate a fost invocată în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare de partea în proces, persoana în a cărei favoare a curs prescripţia, de creditorul persoanei sau de către oricare altă persoană care are interes legitim, se examinează în fond doar după examinarea de către instanţa de judecată a excepţiei de tardivitate.

15. Conform alin.(2) din aceeaşi normă juridică excepţia de tardivitate şi, după caz, repunerea în termen se soluţionează în şedinţă de judecată, convocată în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare. Lipsa participanţilor citaţi legal nu împiedică examinarea cererilor.
16. Din suportul probatoriu prezent la materialele cauzei rezultă că la data de 14 aprilie 2022, avocatul Vadim Șpac, în interesele reclamanților Ion Ungureanu și Gheorghe Grosu, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, privind repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.
17. Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30 iunie 2022, s-au atras în proces intervenienții accesorii executorul judecătoresc Vera Rotaru, Primăria com. Lozova și Consiliul com. Lozova.
18. În faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare, reprezentantul pârâtului Ministerul Justiției al Republicii Moldova, Irina Bîtca, în ordinea art.186[1] Cod de procedură civilă, a ridicat excepția de tardivitate a cererii de chemare în judecată depusă de Ion Ungureanu și Gheorghe Grosu, prin care a solicitat ridicarea excepției de tardivitate a acțiunii înaintate de Ion Ungureanu și Gheorghe Grosu.
19. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 02 august 2022, s-a admis cererea privind excepția de tardivitate. S-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Ion Ungureanu și Gheorghe Grosu, ca fiind tardivă.
20. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2022, s-a admis recursul declarat de către avocatul Vadim Șpac, în interesele recurenților Ion Ungureanu și Gheorghe Grosu. S-a casat încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 02 august 2022, cu remiterea pricinii spre rejudecare în instanța de fond.
21. Iar prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 ianuarie 2023, s-a respins cererea de repunere în termen depusă de avocatul Vadim Șpac cu referire la pretențiile lui Ion Ungureanu. S-a admis cererea privind excepția de tardivitate. S-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Ion Ungureanu și Gheorghe Grosu, ca fiind tardivă.
22. Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la data de 03 februarie 2023, avocatul Vadim Șpac, în interesele recurenților Ion Ungureanu și Gheorghe Grosu, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 ianuarie 2023, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea integrală a încheierii contestate, cu emiterea unei noi hotărâri prin care se respinge cererea de ridicare a excepției de tardivitate.
23. Verificând legalitatea şi temeinicia încheierii instanţei ierarhic inferioare în raport cu criticele formulate în cererea de recurs şi materialul probator,

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chișinău conchide că soluţia instanţei de fond privind respingerea cererii de repunere în termen și admiterea cererii depusă de reprezentantul pârâtului Ministerului Justiției al Republicii Moldova, cu privire la invocarea excepției de tardivitate, cu respingerea ca fiind tardivă a cererii de chemare în judecată depusă de Ion Ungureanu și Gheorghe Grosu, este una corectă, rezultată din aprecierea corectă a materialului probator şi interpretarea justă a normelor de drept material.

24. Colegiul constată că reclamanții Ion Ungureanu și Gheorghe Grosu au depus cerere de chemare în judecată privind executarea tardivă sau întârziată a hotărârii judecătorești din 11 ianuarie 2012 care pentru Ion Ungureanu a durat 7 ani, 3 luni – din 10 aprilie 2014 până la 22 iulie 2021, iar pentru Gheorghe Grosu - aproximativ 2 ani – iulie 2014 - august 2016.
25. Conform prevederilor art.3 alin.(3) din Legea nr.87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătoreşti, în cauzele în care se pretinde încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătoreşti, cererea de chemare în judecată poate fi depusă în cadrul executării actului judecătoresc irevocabil sau în decursul a 6 luni de la încetarea procedurii de executare.
26. Conform prevederilor art.116 Cod de procedură civilă, privind repunerea în termen:

(1) Persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanţă.

(2) Cererea de repunere în termen se depune la instanţa judecătorească care efectuează actul de procedură şi se examinează în şedinţă de judecată. Participanţilor la proces li se comunică locul, data şi ora şedinţei. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluţionarea repunerii în termen.

(3) La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

(4) Repunerea în termen nu poate fi dispusă decît în cazul în care partea şi-a exercitat dreptul la acţiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depăşirea termenului de procedură.

(5) Încheierea judecătorească prin care este respinsă cererea de repunere în termen poate fi atacată cu recurs. Încheierea prin care s-a făcut repunerea în termen nu se supune recursului.

27. Raportând la caz prevederile legale sus menționate, Colegiul atestă că instanța de fond just a admis excepția de tardivitate invocată de reprezentantul pârâtului Ministerului Justiției al Republicii Moldova, or, depunând acțiunea la data de 14 aprilie 2022, Ion Ungureanu și Gheorghe Grosu, au omis termenul special de prescripție.
28. Colegiul atestă că instanța de fond just a apreciat critic argumentul reprezentantului reclamanților, precum că termenul de prescripție de 6 luni începe a curge de la data emiterii încheierii de încetare a procedurii, or, legea de executare prevede expres temeiurile de încetare a procedurii de executare, iar emiterea încheierii de executorul judecătoresc nu se regăsește ca temei, ci ca formalitate, pentru a fi posibilă transmiterea dosarului în arhivă.
29. La acest compartiment, Colegiul reține că potrivit art.83 alin.(1) lit.a) Cod de Executare, **procedura de executare încetează în cazul în care obligația a fost stinsă**, iar art.3 din legea nr.87 prevede **6 luni de la încetarea procedurii de executare**.
30. Colegiul reține că în prezenta speță, reclamanții-recurenți invocă încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii Judecătoriei Strășeni din 11 ianuarie 2012, potrivit căreia s-a dispus:

- anularea deciziei nr.28.9 din 01 decembrie 2005 și decizia nr.30.4 din 7 aprilie 2006 emise de Consiliul comunei Lozova ca fiind ilegale și emise contrar procedurii;
- obligarea Consiliului comunei Lozova și Primăria Lozova de a vinde teren aferent boxelor lui Grosu Gheorghe conform deciziei nr.26.9 din 25.08.2005 și
- obligarea Consiliului comunei Lozova și Primăria Lozova de a vinde lui Ungureanu Ion teren cu suprafața de 8,28 ari, aferent boxelor privatizate în fostul „Parc Auto”.

31. Pe data de 02 august 2016, în scopul executării hotărârii Judecătoriei Strășeni din 11 ianuarie 2012, Primăria comunei Lozova a încheiat contractul de vânzare-cumpărare cu Gheorghe Grosu, în baza căruia a transmis în proprietate bunul imobil-teren pentru construcții cu suprafața de 0.0276 ha situat în *****, iar la 04 august 2016, contractul de vânzare-cumpărare menționat a fost înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial ÎS”Cadastru” (f.d.15-16).
32. Ulterior la 17 august 2016, reprezentantul reclamantului Gheorghe Grosu s-a adresat cu o cerere executorului judecătoresc Vera Rotaru prin care a informat executorul că hotărârea judecătorească privind acordarea pământului aferent construcțiilor a fost executată și pretenții nu sunt (f.d.45).
33. La fel, la data de 22 iulie 2021, în scopul executării hotărârii Judecătoriei Strășeni din 11 ianuarie 2012, Primăria comunei Lozova a încheiat contractul de vânzare-cumpărare cu Ion Ungureanu, în baza căruia a transmis în

proprietate bunul imobil-teren pentru construcții cu suprafața de 0.0828 ha situat în *****.

34. La data de 03 august 2021, contractul de vânzare-cumpărare menționat a fost înregistrat la IP”Agenția Servicii Publice”, Serviciul Cadastral Teritorial Strășeni (f.d.8-12).
35. Distinct din cele constatate, se atestă cu certitudine că documentul executoriu nr.2-257/2012, de fapt a fost executat în cazul lui Gheorghe Grosu la data de 02 august 2016 prin semnarea contractului de vânzare-cumpărare a terenului cu înregistrarea dreptului în Registrul bunurilor imobile la 04 august 2016, și în cazul lui Ion Ungureanu la data de 22 iulie 2021 prin semnarea contractului de vânzare-cumpărare a terenului cu înregistrarea dreptului în Registrul bunurilor imobile la data de 03 august 2021.
36. Prin urmare, Colegiul atestă că instanța de fond just a constatat că din momentul încheierii contractelor de vânzare-cumpărare, reclamanții s-au bucurat de o executare efectivă, or, datorită faptului că înregistrarea dreptului de proprietate în Registrul bunurilor imobile are un efect de opozabilitate față de terți și este obligația cumpărătorului, instanța de fond just a considerat că debitorul a stins obligația sa față de reclamanți prin semnarea contractelor.
37. Colegiul reține că prin încheierea executorului judecătoresc nr.012-118r/17 din 21 iulie 2018 s-a dispus încetarea procedurii de executare nr.012-118r/17 din 10 iulie 2014, intentată în scopul executării documentului executoriu nr.2-257/2012 din 11 ianuarie 2012 emis de Judecătoriei Strășeni, privind obligarea Consiliul comunei Lozova și Primăria Lozova de a vinde teren aferent boxelor lui Grosu Gheorghe Vasile conform deciziei nr.26.9 din 25 august 2005 (f.d.17).
38. Prin încheierea executorului judecătoresc Vera Rotaru din 07 octombrie 2021 s-a dispus încetarea procedurii de executare nr.012-138r/2019 intentată în scopul executării documentului executoriu nr.2-257/2012 din 11 ianuarie 2012 emis de Judecătoriei Strășeni privind obligarea Consiliul comunei Lozova și Primăria Lozova de a vinde terenul aferent boxelor privatizate în fostul Parc Auto cu suprafața de 8,28 ari lui Ungureanu Ion (f.d.13).
39. Potrivit explicațiilor executorului judecătoresc, expuse în raport, se explică că încheierii de încetare a procedurii de executare a fost emisă mai târziu, deoarece urma de încasat cheltuielile de executare (f.d.54-57).
40. Respectiv, Colegiul remarcă, că instanța de fond just a reținut că debitorul Consiliul comunei Lozova și Primăria Lozova a stins față de reclamanți obligația stabilită prin hotărârea de judecată, însă potrivit art.36 alin.(5) Cod de Executare, sumele ce urmează a fi încasate în calitate de cheltuieli de executare se încasează în baza unei încheieri emise de executorul judecătoresc, fără citarea părţilor. Încheierea este un document executoriu.

Prin urmare, debitorul urma să-și execute obligația sa și față de executorul judecătoresc ca creditor ce rezultă din încheierea acestuia ca document executoriu.

41. Sub acest aspect, se atestă cu certitudine că procedura de executare a hotărârii judecătorești din 11 ianuarie 2012 față de reclamanți ca creditori s-a stins la data încheierii contractelor de vânzare-cumpărare, iar față de executorul judecătoresc ca creditor potrivit încheierii sale privind cheltuielile de executare, obligația debitorului s-a stins când acesta a efectuat achitarea.
42. Așadar, luând în considerație cele sus menționate, se constată că din data de 02 august 2016, reclamantul-recurent Gheorghe Grosu, a dispus de un termen de 6 luni pentru a se adresa cu acțiune în instanța de judecată în baza legii nr.87 din 21 aprilie 2011. **Termenul de 6 luni a expirat la 03 februarie 2017**, însă acțiunea a fost înaintată abia la 14 aprilie 2022.
43. Colegiul atestă că instanța de fond just a apreciat critic argumentul reclamantului precum că a făcut cunoștință cu încheierea de încetare a procedurii de executare la 02 ianuarie 2022, or, efectele încheierii contractului de vânzare-cumpărare au fost clare ori prin cererea din 17 august 2016 s-a indicat că „hotărârea judecătorească privind acordarea pământului aferent construcțiilor a fost executată și pretenții nu sunt” (f.d.45).
44. La fel, în cazul lui Ion Ungureanu, se constată că din data de 22 iulie 2021, reclamantul a dispus de un termen de 6 luni pentru a se adresa cu acțiune în instanța de judecată în baza legii nr.87 din 21 aprilie 2011. **Termenul de 6 luni a expirat la 23 ianuarie 2022**.

45. Dispunând respingerea cererii de repunere în termen cu restituirea ca fiind tardivă și pretențiile lui Ion Ungureanu, Colegiul atestă că instanța de fond just a reținut că chiar dacă termenul de prescripție de 6 luni s-ar suspenda cu o perioadă de 42 zile, deoarece Ion Ungureanu s-a îmbolnăvit de „*****” în perioada 01 noiembrie 2021 – 11 noiembrie 2021, cu o perioadă de convalescență cuprinsă între 11 noiembrie 2021 – 11 decembrie 2021, totuși acțiunea a fost depusă în instanța de fond la data de 14 aprilie 2022, cu 39 zile mai târziu, fiind exclusă perioada suspendată.

46. Colegiul învederează că referitor la termenele de prescripție, Curtea a notat că înaintarea unei acţiuni în pofida expirării termenului general de prescripție sunt contrare articolului 6 al Convenţiei, deoarece ele permit instanțelor judecătorești să continue examinarea unei cauzei, circumstanță apreciată drept contrară art.6 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului, Curtea considerând că la îndeplinirea acțiunilor procedurale, respectarea cerințelor cu privire la admisibilitate constituie un aspect important al dreptului la un proces echitabil, iar rolul jucat de termenele de prescripție este de o importanță majoră atunci când este interpretat în lumina Preambulului

Convenţiei, care, în partea sa relevantă, declară preeminenţa dreptului, o parte a moștenirii comune a Statelor Contractante (Brumărescu v. Romania, [GC], nr.28342/95, §61, ECHR 1999-VII şi Roşca v. Moldova, nr.6267/02, §24, 22 martie 2005).

47. Distinct din cele constatate, Colegiul consideră că instanța de fond just a admis excepția de tardivitate invocată de pârâtul Ministerul Justiției al Republicii Moldova, respingând acțiunea depusă de Ion Ungureanu și Gheorghe Grosu, ca fiind tardivă, or, Ion Ungureanu și Gheorghe Grosu, au depus acțiunea cu omiterea termenului de prescripție și nu au prezentat probe pertinente care ar confirma imposibilitatea adresării în termenul de prescripție în instanța de judecată cu prezenta cerere.
48. Colegiul remarcă, că natura juridică a termenului de sesizare a instanțelor de judecată este aceea de a fi termen de decădere, atât din punct de vedere substanțial, cât și formal. Decăderea din termenul legal este o sancțiune juridică ce constă în pierderea dreptului de a exercita anumite acte sau de a valorifica anumite drepturi subiective în privinţa cărora, prin anumite dispoziții legale imperative, s-a stabilit pentru titular obligația de a le valorifica într-un anumit mod și într-un anumit termen, iar acesta nu a îndeplinit obligația respectiva.
49. Prin urmare, Colegiul consideră că instanţa de fond temeinic a respins ca tardivă acțiunea depusă de Ion Ungureanu și Gheorghe Grosu.
50. Instanța de recurs menționează că, recurenții și reprezentantul lor, contrar prevederilor art.432 Cod de procedură civilă, în cererea de recurs, nu au invocat nici un argument întemeiat, care ar combate concluziile din încheierea atacată şi nu au prezentat careva motive ce ar face pasibil casarea încheierii supuse recursului.
51. Respingând recursul, Colegiul pune în evidență și prevederile CEDO. Astfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebait şi alţii contra Franţei, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).
52. Subsecvent, instanţa de recurs relevă că, conform jurisprudenţei CtEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situaţiei prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat, asemenea aspecte nu se regăsesc.

53. În virtutea celor expuse, Colegiul respinge, ca fiind nefondate și lipsite de pertinență, toate alegațiile reprezentantului recurenților.
54. Așadar, având în vedere faptul că, încheierea primei instanţe este întemeiată şi legală, iar argumentele invocate de către recurenți neîntemeiate, instanţa de recurs reiterează concluzia de a respinge recursul declarat şi a menține încheierea primei instanţe.

În conformitate cu art.427 lit.a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău,-

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de către avocatul Vadim Șpac, în interesele recurenților Ion Ungureanu și Gheorghe Grosu, ca fiind neîntemeiat.

Se menţine încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 ianuarie 2023.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei: Ana Panov

Judecătorii: Angela Braga

Viorica Mihaila